GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

La pèrdua del pudor

Opinió | 14/01/2017 | 19:12

En èpoques passades la societat percebia que en qüestió de nous costums hi havia un límit

El pudor és la virtut que ens ajuda a preservar la nostra intimitat, conservant-la a cobert d'estranys. La manca de pudor significaria que la persona no manté la possessió de la pròpia intimitat, el que, al seu torn, li impedeix lliurar-la a la persona adequada.

En aquesta situació l'home té una existència banal, en la qual aparentar preval sobre l'ésser. És la forma més impersonal de viure, ja que en ella la màscara oculta a la persona. És una vida perifèrica, sense cap ressonància profunda.

En èpoques passades la societat percebia que en qüestió de nous costums hi havia un límit. Ara, en canvi, aquest límit s'està esborrant, a causa que la moda imposa l'impudor. Per exemple, gairebé ningú s'avergonyeix de portar una extensa part del cos al descobert. S'ignora que la nuesa no és natural; només els animals prescindeixen de vestimenta, mentre que fins als homes més primitius s'han cobert d'alguna forma. El pudor és un sentiment de pudor i de vergonya, especialment pel que fa a l'esfera sexual.

Actualment hi ha un tipus de suposada educació sexual que explica als nens què en el tema del sexe no hi ha res de què avergonyir-se. Per això els ensenyen a no posar-se vermell davant escenes més pròpies d'un bordell que d'una escola.

Eliminada la disposició per sentir vergonya, no és possible l'amor romàntic i de lliurament; només cal "lligar". Últimament s'està presentant el "lligui" als adolescents com a un necessari "ritus de pas" cap a la maduresa. Està clar que els seus inspiradors també han aconseguit no tenir vergonya. Ens queda una esperança: la provada resiliència del pudor.

Autor: Jesús Domingo Martínez/GN

https://gironanoticies.com/noticia/41983-la-perdua-del-pudor.htm